

היום שלי / נעמה אלדין

שלום. אמא תמיד אומרת שמתי שאני מדבר עם אנשים אני צריך דבר ראשון להגיד להם שלום. לכן אמרתי. זה הופך אותי לילד טוב, וילדים טובים מקבלים סוכריה מתי שהולכים לגינה בצהריים .

אמא גם אומרת שאם זה אנשים חדשים, כמו השכנים החדשים שבאו ושחקתי איתם בגינה, צריך לומר גם איך קוראים לי.

אז קוראים לי יהושוע. אבל אבא קורא לי שוק-שוק ואמא קוראת לי שוקי.

סבתא בכלל אומרת שזה לא טוב שאני מדבר עם אנשים גדולים לבד, ושזה יכול להיות מסוכן אפילו אם הם נחמדים ונותנים לי שוקולד. אבל סבתא תמיד אומרת שדברים הם מסוכנים. אפילו מתי שאני אמיץ וחזק ומטפס הכי גבוה על המתקן הגדול בגינת משחקים שליד הבית של לירון, סבתא מאוד מאוד מפחדת ואני אומר לה שלא תדאג. אמא אומרת שבגלל שסבתא כל הזמן דואגת היא הופכת לפ-ר-נו-אי-דית. ביקשתי ממנה שתגיד את המילה הזאת לאט לאט כי היא מאוד ארוכה והיה לי קשה לכתוב אותה.

אבל אני תמיד מאוד אוהב את סבתא כי היא מכינה את הקציצות הכי טעימות .

גם את סבא אני אוהב. סבא תמיד משחק איתי ומקפיץ אותי על הברכיים הגדולות שלו, כמו שאבא עשה לי פעם .

אמא לא אוהבת שאני מדבר על אבא מאז שהוא היה בתאונה כי היא אומרת שזה עושה לה לבכות. אבל לי זה בכלל לא עושה עצוב כי אני אוהב את אבא ויש לי את אבא הכי שבעולם .

אמא נוסעת אליו כל יום מתי שאני הולך לבית ספר ואז היא מכינה ארוחת צהריים ומגיעה לקחת אותי באוטו הגדול שלה שהוא בצבע תכלת. אני חושב שהאוטו של האח הגדול של ירין יותר יפה ושלפחות היה עדיף אוטו בצבע כחול שזה כמו התכלת אבל בלי שמערבבים איתו לבן.

אמא אומרת שאוטואים בצבע תכלת זה הכי יפה כי זה כמו השמיים אבל על האוטו אין בכלל עננים או שמש. אבא אמר שהאוטו הוא כמו בצבע של העיניים של אמא ורק בגלל זה הוא רצה שהאוטו יהיה בצבע תכלת. אבל עכשיו אבא לא מדבר. הוא כל הזמן ישן .

שבוע שעבר, מתי שהיה לנו חופש מהבית ספר, אמא לקחה אותי לראות את אבא. היא הביאה פרחים באדום ובסגול ובצהוב ובוורוד עם עלים גדולים ועם הרבה פרחים קטנים קטנים בצבע לבן. היא שמה אותם באגרטל יפה ליד איפה שהראש של אבא אבל אבא בכלל לא ראה אותם כי הוא עצם עיניים ולא פקח אותן בכלל בכלל .

אמא אמרה שהוא ישן ובגלל זה הוא גם לא דיבר. ירין סיפר לי שאח שלו אמר לו שיש אנשים שמדברים כשהם ישנים והוא הבטיח לי שהוא בעצמו שמע משהו מדבר מתי שהוא ישן. אמרתי לה את זה והיא רק נהייתה עוד יותר עצובה וענתה שאבא כבר לא מדבר .

היום אחרי הלימודים אמא באה לאסוף אותי ואמרה שנוסעים היום לאבא ביחד. אבא עדיין ישן ולא ראה שבכלל הגענו .

הסתכלתי על אבא. זה נהיה משעמם כי הוא לא עשה כלום. אחר כך הסתכלתי על אמא. היא בדיוק סידרה את הפרחים החדשים באגרטל. ואז עוד פעם היה לי משעמם. אמרתי לה שאני רוצה לאכול גלידה ולשחק בכדור כי זה לא כיף להסתכל על אבא שהוא תמיד ישן ועל אמא שהיא תמיד עצובה מתי שמדברים עליו. אמא אמרה שהיא תתקשר לדודה רוזי שתיקח אותי והיא תקנה לי גלידה. הסתכלתי על השעון וחיכיתי לדודה רוזי. למדתי כבר לקרוא שעון ואבא ואמא קנו לי שעון מיוחד בשביל לשים על היד אבל הוא התקלקל מתי ששיחקתי כדורגל ועכשיו הוא בבית. דודה רוזי הגיעה מתי שהשעון הגדול על הקיר מעל אבא הראה שהשעה שלוש ושבע עשרה דקות ואז נסעתי איתה לבית קפה והיא קנתה לי גם מילקשייק בטעם תות ו-וופל בלגי עם הרבה שוקולד ולעצמה היא גם קנתה חביתה ולחמניה וסלט ורביולי גבינה עם רוטב כתום. אני לא אוהב רביולי, רק פסטה עם רוטב אדום ובלי בצל כי זה הכי טעים. גם אבא אמר שזה הכי טעים אבל הוא כבר בכלל לא אוכל.

שאלתי את דודה רוזי למה אבא לא אוכל ושבטח הוא מאוד רעב אז היא אמרה שהוא בכלל לא רעב כי יש לו צינור מיוחד שמזריק לו את האוכל לתוך היד. אמרתי לה שאף אחד לא מזריק אוכל ובכלל ידיים לא אוכלות, רק הפה. היא רק עשתה כן עם הראש ואז ליטפה אותי על הלחי כמו לילד קטן ועשתה חיוך שמבוגרים עושים מתי שאני מדבר על אבא ושאלה אותי אם אני רוצה שהיא תקנה לי חטיף ואמרה שלא סיימתי את המילקשייק. אבא תמיד אהב לצחוק אז זה מאוד מוזר לי שכולם עצובים מתי שאני מזכיר אותו. דודה רוזי המשיכה לאכול ולי כבר היה משעמם עוד פעם אז שאלתי אותה איך אבא אוכל. היא אמרה לי עוד פעם על הצינור ואז היא הסבירה שאבא חולה מידי בשביל לאכול אז שמים את האוכל שלו לתוך היד ושבכלל האוכל הולך בסוף לכל הגוף אחרי שמכניסים אותו לפה אז זה בסדר. שאלתי אם גם אני יכול לקבל אוכל ככה והיא אמרה שזה רק למי שחלש מכדי לאכול כמונו אז אמרתי לה שאבא שלי הוא הכי חזק בעולם והיא עוד פעם עשתה את החיוך של מקודם וחזרה לאכול. אמא אומרת שזה לא בריא לאכול מהר ושצריך לאכול לאט לאט ולבלוע כל ביס בנפרד אבל אני חושב שהיא לא אמרה את זה לדודה רוזי כי היא אוכלת הכי מהר.

אחר כך הלכנו אליה לבית. אין לה ילדים בגיל שלי אז לא היה לי עם מי לשחק וביקשתי לראות טלוויזיה. אמא אומרת שזה שטויות במיץ אז היא לא מרשה לי כמעט אבל דודה הסכימה לכמה זמן שאני רוצה ונתנה לי במבה.

אחר כך היא שאלה אותי אם סיפרו לי על הניתוח ואמרתי שיש לאבא ניתוח בראש שצריך לעשות לו היום ושבגלל זה הלכנו לבקר אותו. דודה משכה באף. אבל לא עם היד, היא רק עשתה וומפ וקימטה אותו קצת. אחר כך היא אמרה שאני ילד טוב ושצריך ללכת לישון כי כבר מאוחר ושבבוקר אמא תבוא לאסוף אותי כי היא נשארת בבית רפואה לחכות לאבא שיצא מהניתוח. אמרתי לה שאני רוצה שאבא יאסוף אותי אז היא עוד פעם עשתה וומפ עם האף ושלחה אותי לישון בחדר.

בלילה בכיתי עד שנרדמתי. בכיתי כי אבא חולה ובכיתי כי אמא עצובה ובכיתי כי אבא הבטיח לתקן את השעון לפני שהוא נסע לתאונה ובכיתי כי אני לא רוצה שאבא ימות כמו שסבא של רון שיושב מאחורי בכיתה מת בשנה שעברה. לאבא קשה לנשום ויש לו הרבה תחבושות וחוטים שיוצאים ממנו לכל מיני מכוונות שעושות רעש אבל שומרות עליו. אמא ואני תמיד אומרים לו שאנחנו אוהבים אותו המון אבל הוא לא עונה ורק ממשיך לישון.

אחר כך בבוקר מוקדם מוקדם אמא באה ובכתה ואז היא דיברה עם דודה רוזי במטבח ואז שתיהן בכו ואז קמתי וצחצחתי שיניים וראיתי שלאמא יש היום שחור מתחת לעיניים כי היא בכתה וזה מרח לה את המשחה השחורה שהיא שמה על הריסים עם המברשת הקטנה שלהם. לדודה רוזי היה ריח של תפוז בגלל שהיא שתתה מיץ תפוזים שדוד אבי הכין לפני שהוא יצא לעבודה. הוא תמיד הולך לעבוד הכי מוקדם מכולם .

אמא ודודה רוזי ואני הלכנו לאוטו ונסענו אל אבא וראינו שם את סבא וסבתא שהם האבא ואמא של אבא. אבא עדיין היה על המיטה והיו הרבה חוטים שיצאו ממנו כמו מחושים אבל הוא פתח את העיניים ואפילו קצת חייך. רצתי לתת לו חיבוק ואז ישבתי על המיטה לידו וסיפרתי לו על מתי שהאופניים נפלו ודוד אבי תיקן ואמא נישקה לי את הברך שהיתה אדומה עם מלאא דם ושלא בכיתי הרבה אלא רק קצת קצת כי זה כאב. אבא הקשיב והוא חייך רק אלי ואז הוא חיבק אותי עוד פעם ובכה וצחק באותו הזמן כמו שאמא עשתה ואז אמא חיבקה אותנו ואז גם סבתא ואז גם סבא עד שהגיע האיש הגדול עם המשקפיים שהיה הרופא של אבא ואמר שהוא צריך עוד פעם לבדוק את אבא אחרי הניתוח ובכלל אנחנו צריכים ללכת כי נגמר לנו הזמן. הלכנו משם ביחד ורק אמא ואבא וסבתא נשארו, אבל זה היה אחרי שצעקתי על הרופא ובעטתי בקיר ובכיתי שאני לא רוצה הביתה. בדרך דודה קנתה לי טילון שוקולד והבטיחה שמחר נבוא עוד פעם לבקר.